

Centre for Early Childhood Cognition

Center for Småbørns Kognition

Newsletter
Autumn
2020

UNIVERSITY OF
COPENHAGEN

Kære familier,

Velkommen til anden udgave af vores nyhedsbrev. Vi sendte jer sidst nyheder om alle de studier, som jeres børn havde deltaget i, i efteråret 2019, længe før vi vidste, hvad 2020 ville bringe. I marts 2020 blev vi som alle andre tvunget til at lukke vores forskningsaktiviteter ned, og vi måtte annullere alle vores eksisterende bookinger. Vores internationale forskningsstuderende måtte rejse hjem og alt blev sat i bero. Heldigvis fik vi i maj tilladelse til at genstarte vores forskning - med nye forholdsregler for at minimere risikoen for COVID19 transmission - og siden da har vi haft meget travlt med at forsøge at indhente al den tabte tid. Vi er meget taknemmelige over for de mange familier, der blev ved med at komme til centret og give af deres tid for at hjælpe os med vores forskning. Vi har afsluttet flere studier (også begyndt nogle nye) i de sidste måneder, og du kan læse om hvert af de studier, som dine børn har deltaget i, på de følgende sider.

Et par af studierne er ikke genstartet endnu, men vi håber at kunne give jer nogle resultater i det næste newsletter. Vi ser frem - forhåbentlig - til en dejlig vinter med masser af test og masser af søde babyer, der besøger centret.

Hilsen,

Folkene fra Center for Småbørns Kognition

Dear Families,

Welcome to the second edition of our newsletter. We last sent you news about all the studies that your children had participated in back in the autumn of 2019, long before we knew what 2020 would bring. In March 2020, like everyone else, we were forced to shut down our research activities, and we had to cancel all our existing bookings. Our international research students had to go home and everything was put on hold. Fortunately, in May, we were given permission to restart our research – with new precautions to minimize the risk of COVID19 transmission – and since then we have been very busy trying to catch up on all the lost time. We are very grateful to the many families who have kept on coming to the centre and giving their time to help us with our research. We have finished several studies (and also started new ones) in the last months and you can read about each of the studies that your children have participated in in the following pages.

A couple of studies have not restarted yet, but we hope to be able to give you some results in our next newsletter. We are looking forward – hopefully – to a nice winter with lots of testing and lots of lovely babies visiting the lab.

The Centre for Early Childhood Cognition team

Om Center for Småbørns Kognition

[Center for Småbørns Kognition](#) har til formål at forstå den typiske vej den kognitive udvikling tager, ved at studere adfærd hos spædbørn og små børn mellem 0 og 6 år. Vi har forskellige studier og bruger forskellige metoder, bla. lege eller at se små film. Nogle af vore studier bruger adfærdsmetoder, hvor vi leger en leg med barnet (som studiet med krokodilledukker), eller vi viser små børn et spejl og ser om de genkender sig selv. I andre undersøgelser især med spædbørn, som ikke selv kan udføre handlinger, forsøger vi at lære mere om deres viden gennem vores babyvenlige eye-tracking, hvor vi kan se helt præcist hvor barnet kigger hen, eller metoder som EEG eller NIRS der registrerer aktiviteten i hjernen. Disse metoder er alle egnede til spædbørn som bevæger sig meget. Hver af disse studier har et specifikt aldersområde, som vi søger deltagere til; og at deltage i et studie involverer normalt ET besøg i vor babylab.

Når en forælder tilmelder sig med deres barn, får vi deres kontakt-oplysninger. Når et barn så er i den rigtige alder til et igangværende studie, kontakter vi familien, fortæller dem om det studie vi inviterer dem til, og planlægger en tid, hvis de gerne vil komme på besøg.

Vi er altid meget taknemmelige til dem der kommer og deltager og derved hjælper os i vort arbejde og med at gøre fremskridt i videnskaben.

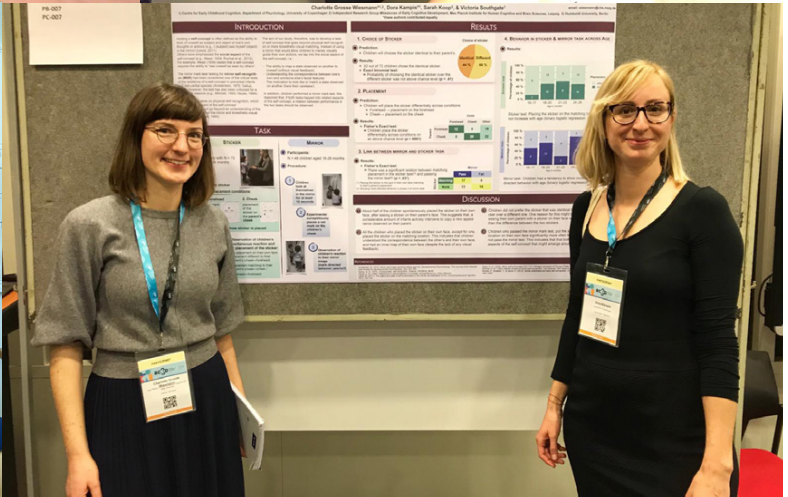
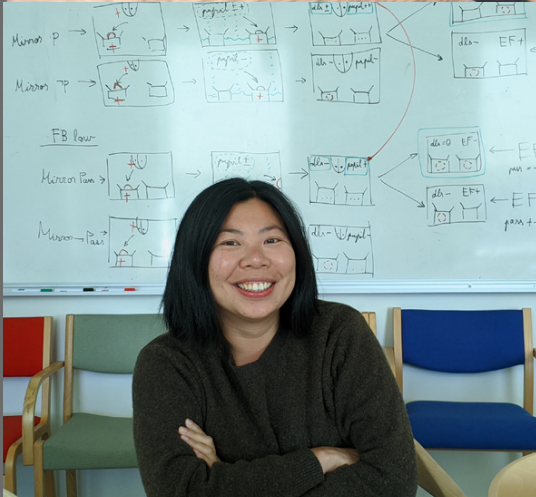
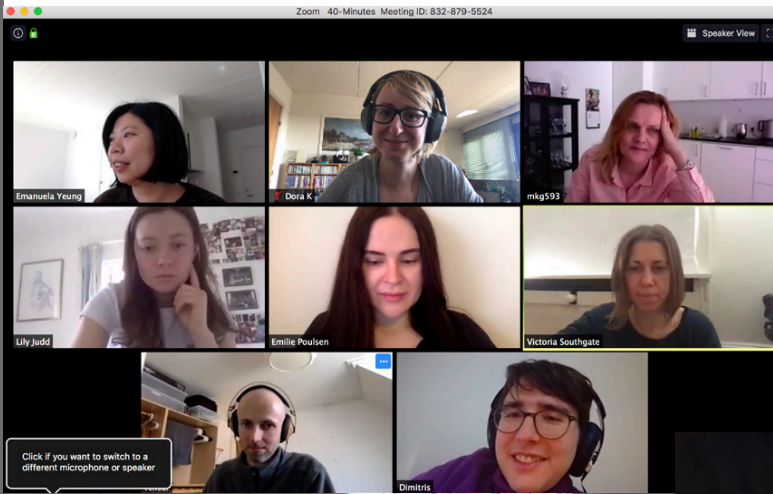
About the Centre for Early Childhood Cognition

[Centre for Early Childhood Cognition](#) aims to understand the typical pathway of cognitive development by measuring the behaviour of infants and young children from 0 to 6 years. We have various studies using different methods, that for the child are like a game, or like watching a movie. Some of our studies use behavioural methods where we play a game with the child (like the study with the crocodile puppets), or we show babies a mirror and see whether they recognize themselves. In other studies, especially with younger babies who cannot do many actions themselves, we try to learn about their knowledge through our baby-friendly eye-tracking and brain imaging methods. These methods are all suitable for small infants, who move around a lot. Each of these studies have a specific age range for which we seek participants; and taking part in one study usually involves one visit to the lab.

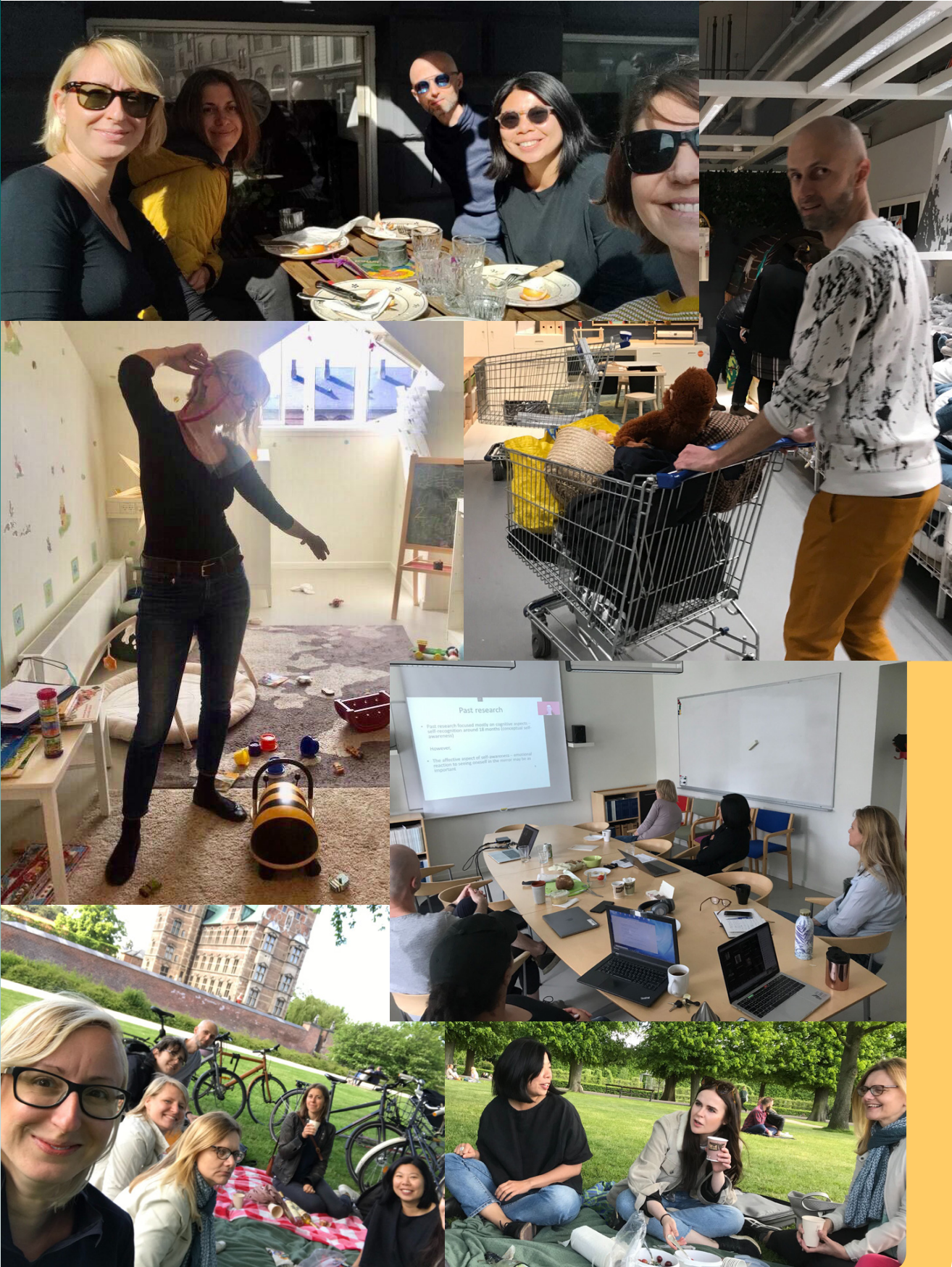
When a parent signs up with their child, we will have their contact information. When a child is the right age for a currently running study, we contact the family, tell them about the study we invite them for, and schedule a time if they would like to come for a visit.

We are always grateful to those who come and participate, to help our work and progress science.

Vores år i billeder

Our year in photos

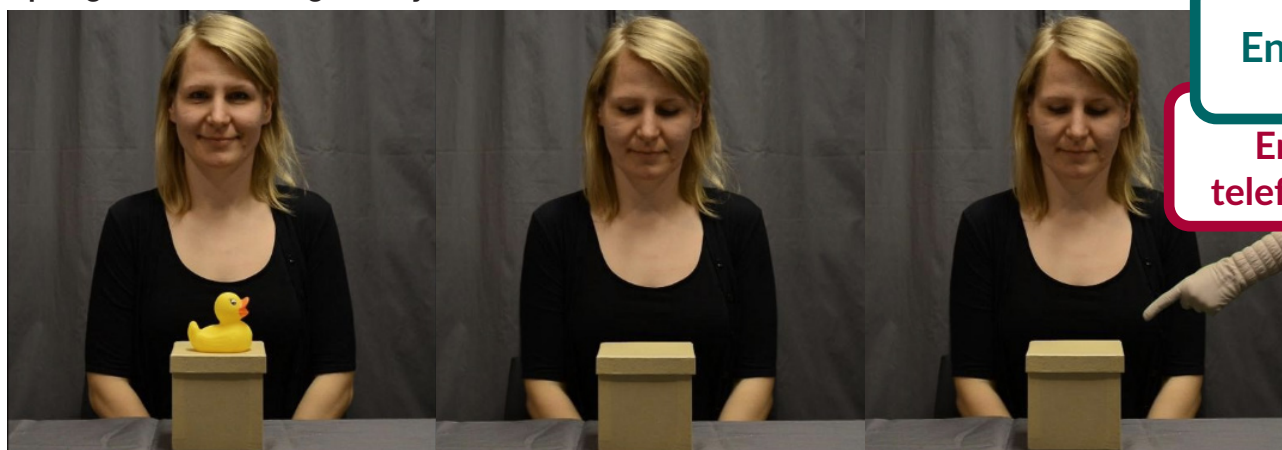

Vores studier / Our studies

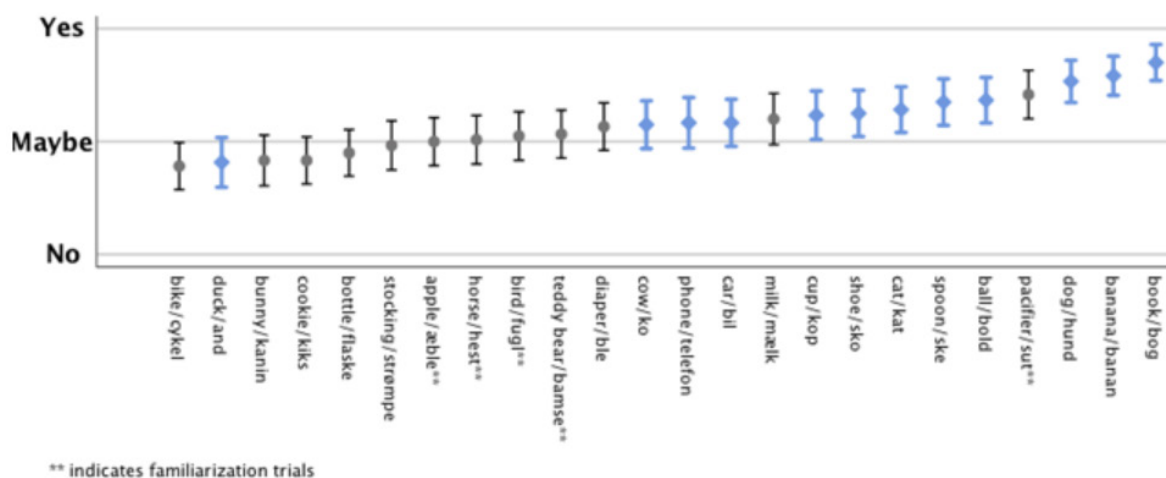
Se, en and! Men er det en and?	08
Look, a duck! But is it a duck?	09
Spædbørns hukommelse for objekt placeringer	10
Infants' memory for object locations	11
Perspektiv sporing hos små børn	12
Perspective tracking in young children	13
Hvor blev bolden af?	14
Where did the ball go?	15
Hvad husker jeg bedst?	16
What do I remember best?	17
Klistermærker på vores ansigter	18
Stickers on our faces	19
Kan småbørn forstille sig hvad vi tænker?	20
Do babies know what we think?	21

I dette studie er vi interesseret i hvordan sprogforståelse udvikler sig i 14 måneder gamle børn. En tidligere version af dette studie med 12 måneder gamle børn, fandt sted i efterår/vinter 2019-20. Efter at have set indledende optagelser fra gruppen, besluttede vi os for at køre studiet med en lidt ældre aldersgruppe af 14 måneder gamle børn. Forskning indenfor ordlæring, viser at antallet af ord som børn forstår stiger væsentligt i 14 måneders alderen og vi er derfor interesseret i at undersøge om de bemærker det vi kalder "semantisk mismatch", som opstår, når vi viser et objekt, men benævner det forkert (f.eks. hvis en hund bliver kaldt en kat). Så snart børn lærer deres første ord, bliver de følsomme overfor sådanne uoverensstemmelser. Man har endnu ikke undersøgt, om dette også gør sig gældende, hvis man præsenterer børnene for et objekt, gemmer det, og derefter benævner det enten korrekt eller forkert. I det her studie undersøger vi derfor både tidlig sprogforståelse og arbejdshukommelse!

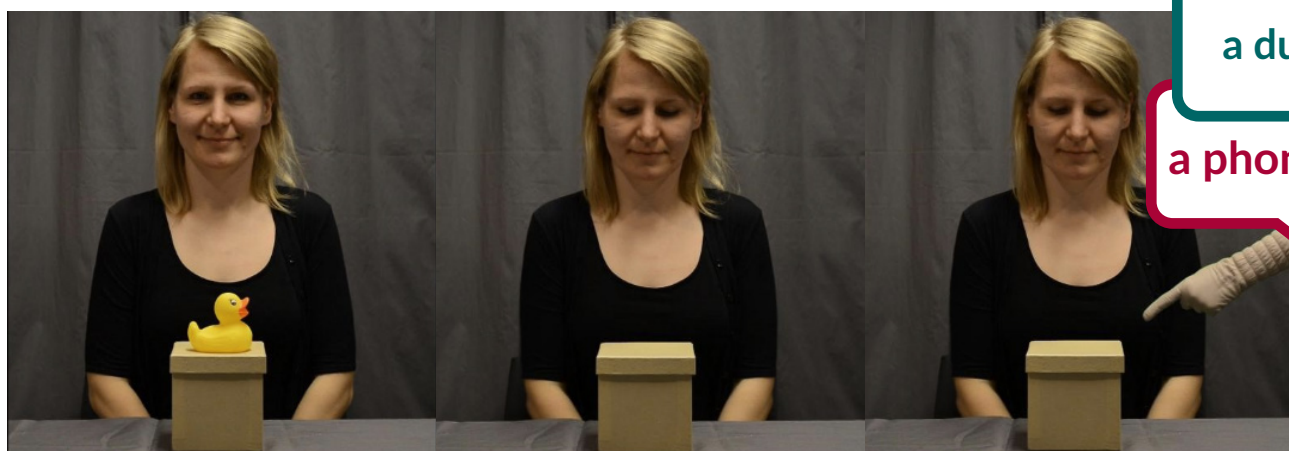
De ord vi har valgt til dette studie, er baseret på forskning i udviklingen af sprog hos danske børn. Så vi sendte et online spørgeskema ud til forældre af 14 måneder gamle børn og bad dem om at vurdere om deres barn forstod disse ord. Grafen nedenunder viser resultaterne fra 60 forældre af 14 måneder.

Vi er fortsat i gang med at indsamle data, men håber på at være færdige med dette studie indenfor de næste par uger. Mange tak til alle de børn og forældre, som allerede har deltaget i vores studie – det er meget værdsat!

Look, a duck! But is it a duck?

In this study we are interested in how language understanding develops in 14-month-old infants. A first version of this study with 12-month-old infants took place in the fall/winter of 2019-20. After seeing initial recordings from the 12-month-old group, we decided to run it with a slightly older, 14-month-old age group. Research in word learning shows that there is a large increase in word understanding at 14 months, and we are interested to know whether infants at this age notice a 'semantic mismatch' (if we call an object by the wrong name, e.g. a dog being named a cat). Once infants learn their first words, they become sensitive to such mismatches. But it is not known whether infants can process this semantic violation to objects that go out of sight and then are labelled correctly or incorrectly. In this study we are testing both language understanding and working memory!

The words we selected for this study are based on research on Danish language development. We then sent out an online survey to parents of 14-month-olds to ask them to estimate if their child understood these words. The chart on the previous page shows the results from 60 parents of 14-month-old infants.

In this study we use EEG, where we measure electrical activity in the brain. For more information on EEG, please visit our website. We are continuing to collect data and hope to finish this study within the next weeks (Fall 2020), stay tuned! Thanks to all children and parents for your valuable participation in the study!

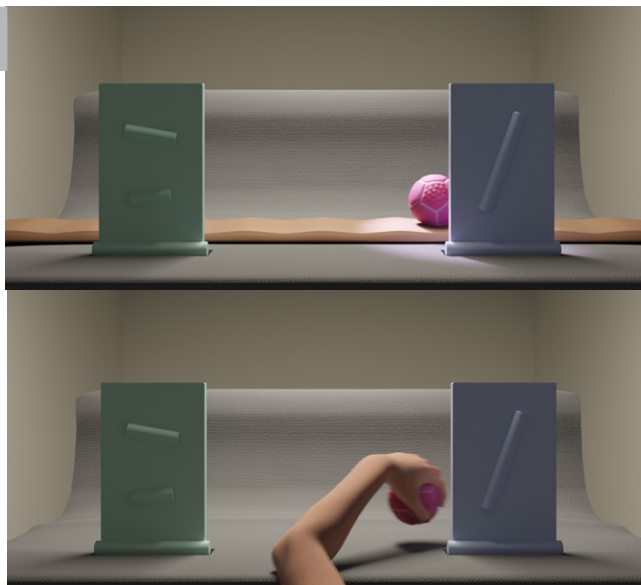
https://psychology.ku.dk/research/research_clusters/ecc-en/

Spædbørns hukommelse for objekt placeringer som resultat af handlinger foretaget af en person kontra ikke-person

Sidste år ønskede vi at finde ud af, om et spædbarn husker, hvor, af to mulige steder, et stykke legetøj blev skjult. Vi lavede et nyt eksperiment, hvor objektet (legetøjet) transporteres af et transportbånd (ikke af en person) eller ved at vise babyer autofremdrevne objekter. På den måde ville der ikke være nogen menneskelig tilstedeværelse i scenen.

Vi fandt ingen beviser for, at 6 til 8 måneder gamle babyer husker objektets placering, da vi ikke kunne måle nogen forskel i, hvor længe de ser på et resultat, hvor objektet på magisk vis dukkede op et andet sted.

Vi besluttede at udforske den sociale kontra den ikke-sociale skjule kontrast yderligere, i en ny undersøgelse, hvor skjule handlingen enten udføres af en hånd (social) eller et transportbånd (ikke socialt). Denne gang blev stimuli forenklet ved at måle, hvor længe babyer ser på en uventet forsvinden, og ved kun at afsløre et sted ad gangen. Også denne gang blev stimuli gengivet som 3D-animationer (gratis software Blender), da det giver os mulighed for nøjagtigt at kontrollere timingen af de viste begivenheder. Det magisk manglende objekt, denne gang en lyserød bold, havde et modstykke i det virkelige liv, og babyerne fik lov at lege med det i et par minutter inden de deltog i selve eksperimentet.

To nye grupper, af hver 32 babyer i alderen 7,5 til 8,5 måneder, blev testet. Det større deltagerantal, gav os nogle beviser for, at spædbørn husker hvor objekter de er interesseret i befinder sig. Vi fandt imidlertid ingen forskel mellem den sociale og ikke-sociale manipulation. Tilsyneladende begynder babyer i denne alder at huske at en genstand befinder sig et bestemt sted, men hvordan den kom dertil, ser ikke ud til at have nogen betydning.

Forsker: Velisar Manea, ph.d.-studerende: vem@psy.ku.dk

Infants' memory for object location as outcomes of agentive vs non-agentive actions

Last year we wanted to know if an infant remembers in which of two locations a toy was hidden. We used a novel experiment where the object is transported by a conveyor belt, and not by someone, or by showing babies an self-moving object. That way, there would be no agent in the scene.

We did not find any evidence that 6-8-month-old babies remember the location of the object as we couldn't measure any difference in how long they look to an outcome where the object magically appeared in a different place. We decided to explore the social vs. non-social hiding contrast further in a new study where the hiding is done by either a hand (social) or a conveyor belt (non-social). This time the stimuli were simplified by measuring how long babies look to an unexpected disappearance and by only revealing one location at a time. Also, this time the stimuli were fully rendered as 3D animations (the free software Blender), as it allows us to precisely control the timing of the displayed events. The magically missing object, this time a pink ball, had a real-time counterpart, and the babies got to play with it for a few minutes before taking part in the actual experiment.

Two new groups, each 32 babies of 7.5 to 8.5 months of age were tested. The larger study we employed this time provided us with some evidence that infants do remember the whereabouts of objects that they are interested in. However, we did not find any difference between the social and the non-social manipulation. Apparently at this age babies start to remember that an object is at a particular location, but the way it arrived there doesn't seem to matter.

Researcher: Velisar Manea, PhD student: vem@psy.ku.dk

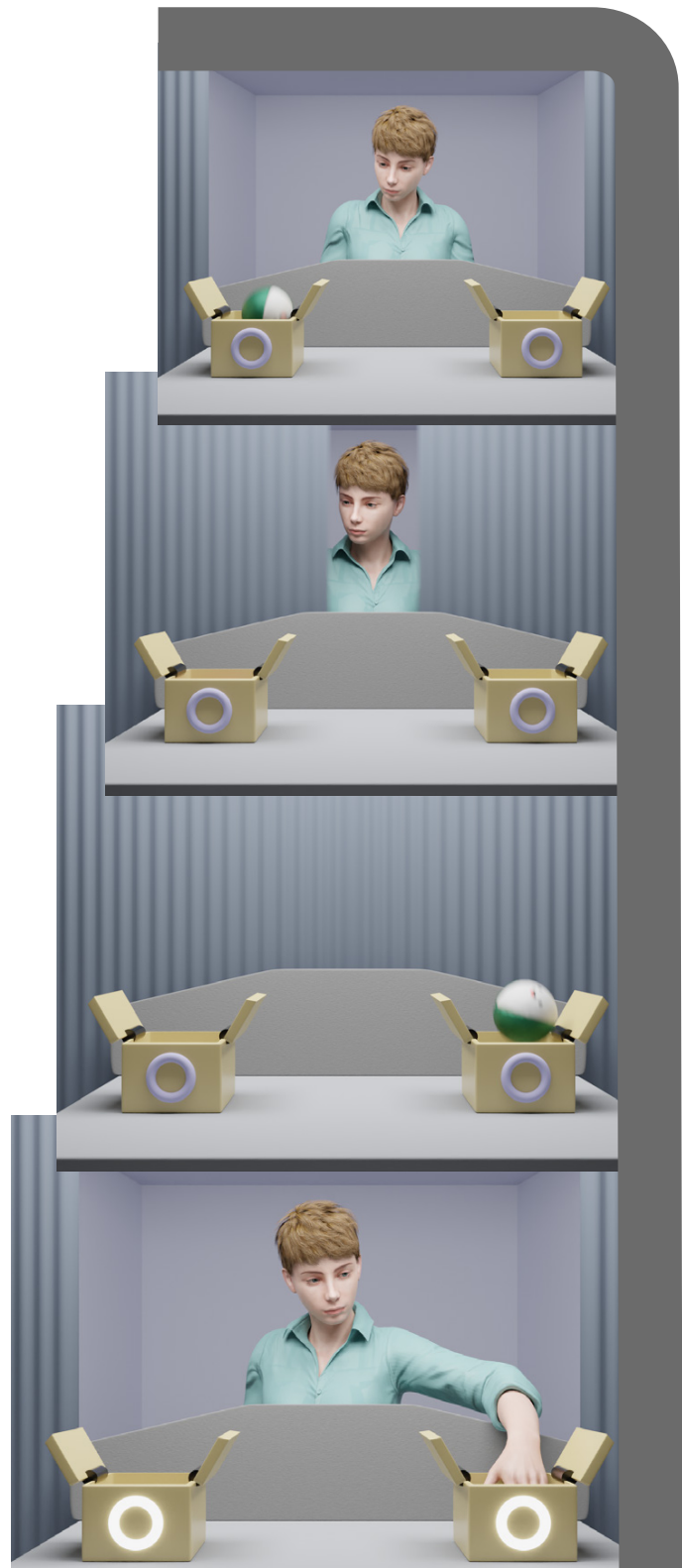
I dette studie undersøger vi, hvordan børns udviklende forståelse af deres eget perspektiv påvirker deres evne til at spore en anden persons perspektiv, især når det er i konflikt med deres eget. For at studere dette, ser 18 måneder gamle børn nogle korte videoer, hvor en person ser en bold hoppe op i forskellige kasser. I nogle videoer ser personen ikke, at bolden bevæger sig til en anden boks, og i nogle videoer gør de. Ved hjælp af eye-tracking registrerer vi, hvor børnene kigger hen under disse videoer, såvel som størrelsen af pupillen.

Tidligere undersøgelser har vist, at vores pupiller bliver lidt større når vi oplever en vis konflikt eller overraskelse, og vi er interesserede i, om små børn viser disse ændringer i størrelsen af pupillen, når de har oplysninger om boldens placering, der adskiller sig fra de oplysninger personen i videoen har.

Vi er lige startet med dette studie, og vi håber at have nogle resultater at dele i vores næste nyhedsbrev. Du er meget velkommen til at kontakte os, hvis du har et barn omkring 18 måneder, der kan være interesseret i at deltage.

Forsker: Emanuela Yeung, postdoc:
eyeung@psy.ku.dk

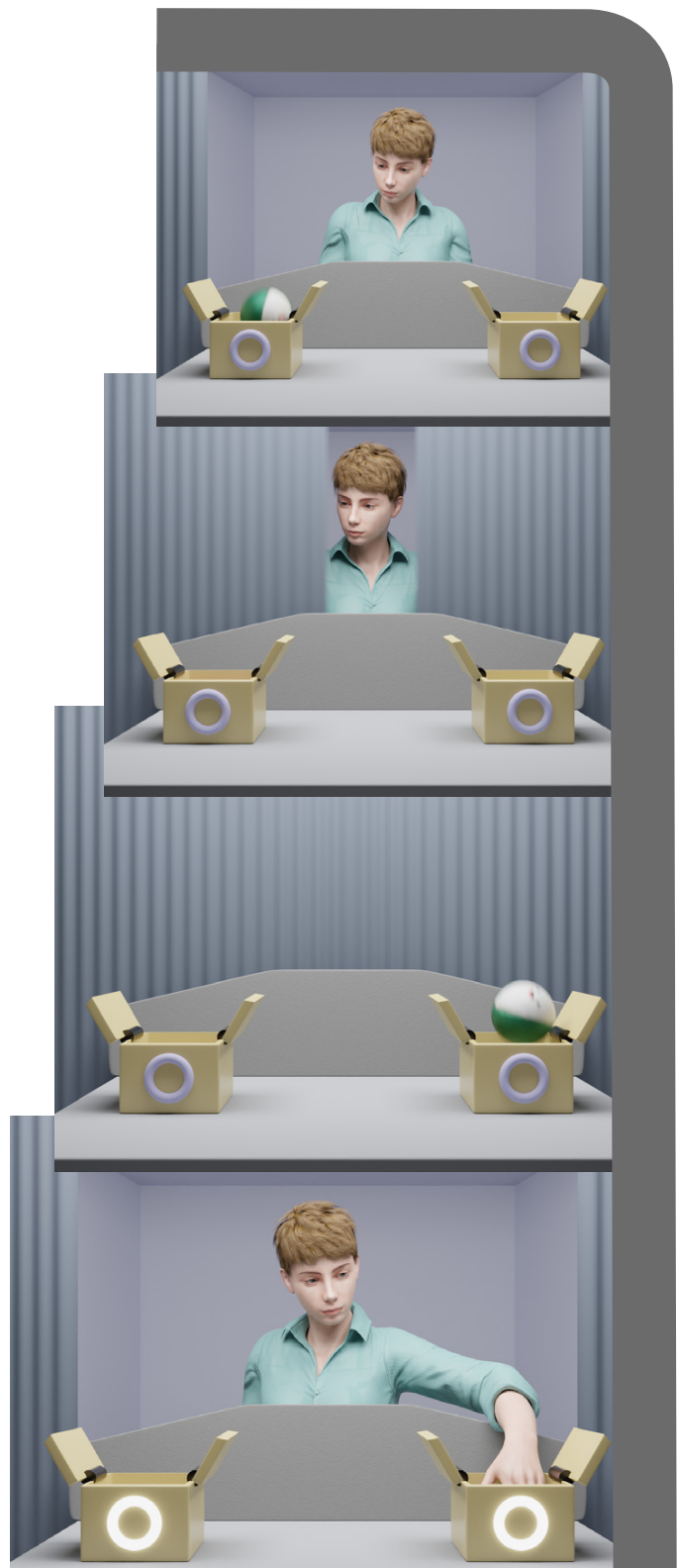
In this study we are investigating how children's developing understanding of their own perspective influences their ability to track another person's perspective, especially when it is in conflict with their own. To study this, 18-month-old children watch some short animated videos in which a person sees a ball jumping into different boxes. In some videos, the person does not see that the ball moves to a different box, and in some videos they do. Using eye-tracking, we record where the children look during these videos as well as their pupil size.

Previous studies have shown that our pupils grow a little larger when we experience some conflict or surprise, and we are interested in whether young children will show these changes in pupil size when they have information about the location of the ball that differs from the person in the video.

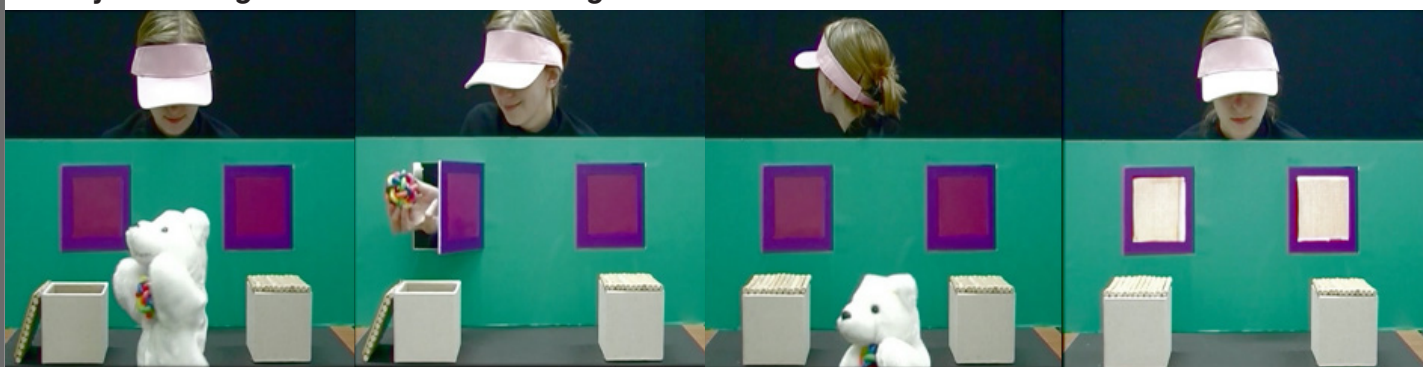
We have just started this study and we hope to have some results to share in our next newsletter. Please feel free to contact us if you have a child around 18 months of age who may be interested in participating.

Forsker: Emanuela Yeung, postdoc:
eyeung@psy.ku.dk

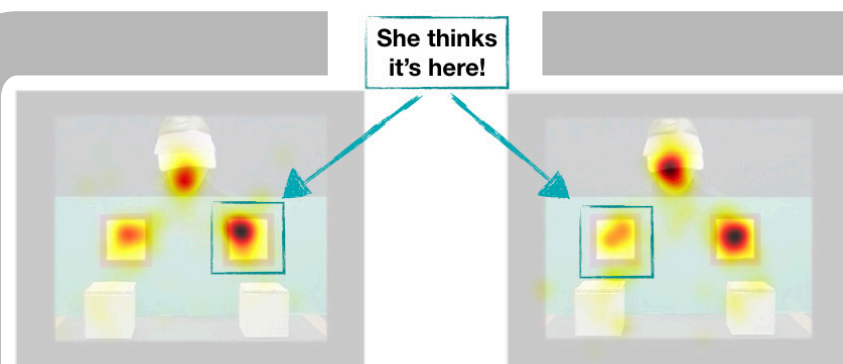

Hvad forstår toårige børn om, hvad andre mennesker tænker eller tror på, og hvordan det motiverer deres handlinger? Når vi handler, gør vi det ud fra vores overbevisning (f.eks. jeg tror at min telefon er i min taske), selvom disse overbevisninger er falske (f.eks. lånte min ven min telefon og lagde den tilbage i min jakke, eller en tyv stjal den og løb væk). Et studie fra 2007 antyder, at børn helt ned til 2 år har en tendens til at forudsige en persons adfærd baseret på den viden, personen havde. Begrundelsen for det nuværende studie er at se, om vi kan replikere disse resultater.

Børn så først to videoer, hvor en person efter et lyd- og lyssignal stak hånden ind i en af to kasser efter en bold. Derefter blev de vist en video, hvor en bjørn i al hemmelighed flytter bolden, mens personen kigger væk, og det samme lyd- og lyssignal blev spillet for at antyde, at personen ville række ned i en af kasserne. Vi brugte Eye-tracking til at se, hvor barnet forventer, at personen rækker ud efter bolden: i kassen, hvor personen troede den var, eller i kassen, hvor barnet vidste, at den havde været sidst. I virkeligheden blev bolden taget af bjørnen og var derfor ikke i nogen af kasserne!

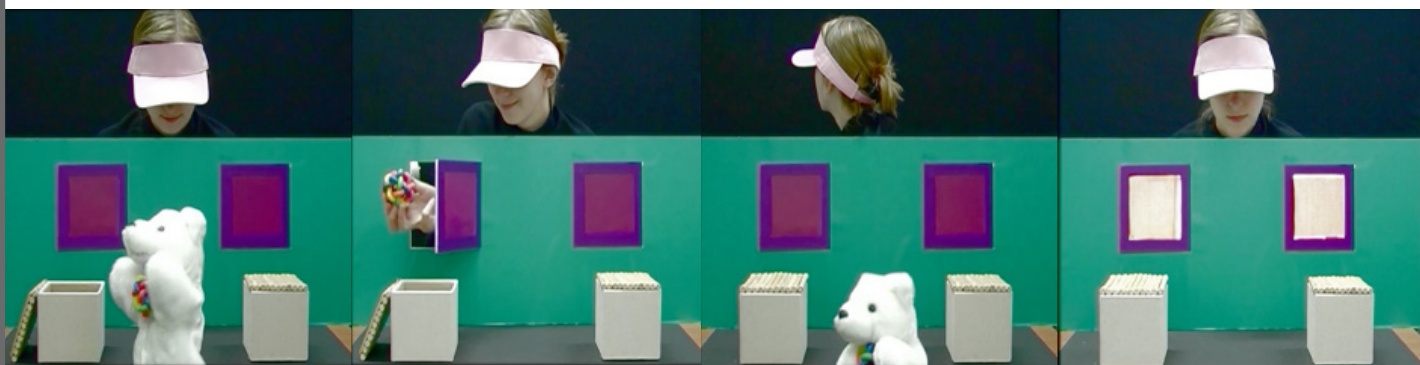
De oprindelige resultater viste, at børn forudsagde, at den voksne ville række ud, hvor hun tror bolden er (og ikke hvor børnene vidste, at den i virkeligheden var). I senere opfølgings- og replikationsstudier, er resultaterne imidlertid blandede. Vi er nu færdige med dataindsamlingen (hvor 80 børn har deltaget) og begynder at analysere disse data. Baseret på vores foreløbige resultater, ser det ikke ud til, at børn viser en præference for placeringen i henhold til personens overbevisning. På billedet nedenfor kan man se, hvor børn kiggede i de to typer videoer – jo mere rødt der er på billedet, jo mere kiggede børnene på dette punkt. Vi kører stadig analyser for at forstå, hvad der styrer børns "søge/kigge" opførsel.

Vi ser frem til de endelige resultater og takker alle familier for deres deltagelse!

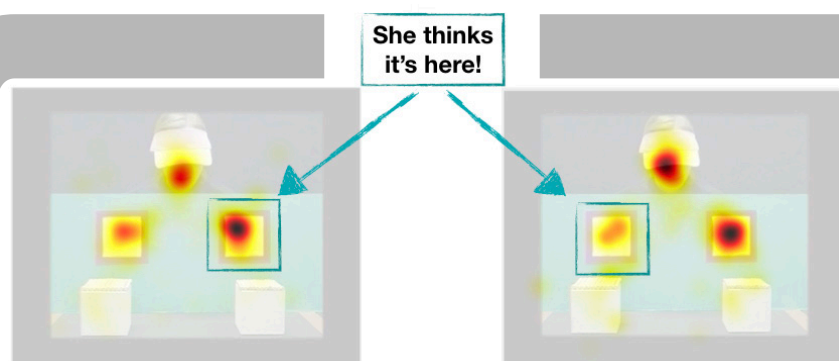
What do two-year-old children understand about what other people think or believe, and how this motivates what they do? In our actions, we act based on what we believe is the case (e.g., I think my phone is in my bag), even if these beliefs are false (e.g., my friend borrowed my phone and put it back in my jacket, or a thief stole it and ran away). A 2007 study suggested that children as young as 2 years of age tend to predict a person's behavior based on the knowledge she had. The current study's motivation is to see whether we can replicate these findings.

Children first watched two videos where after a sound and light cue a person reached into one of two boxes to retrieve a ball. Then they were shown a video in which a bear secretly moves the ball while the person looks away, and the same sound and light cue was played to suggest that the person would be reaching somewhere. Eye tracking is used to see where the child would expect the person to reach for the ball: in the box where they thought it was, or in the box where the child knew it to have last been. In reality, the ball was taken by the bear and was in neither!

The original results showed that children predicted that the adult would reach based on where she believes the ball to be (and not where infants knew it really was). In follow-up and replication studies that have followed, however, results have been mixed. We have now finished data collection (with 80 children participating), and are beginning to analyze these data.

Based on our preliminary findings, we do not see more looks to the location of the person's belief. In the image below, you can see where children looked in the 2 types of videos – more red means more looks :) We are still running analyses, to understand what drives children's looking patterns.

We look forward to seeing the final results and we thank all families for participating!

I dette studie undersøger vi, om børns udviklende selvbevidsthed påvirker, hvordan de opfatter nyt legetøj i en social sammenhæng. Børn bliver mere opmærksomme på dem selv i deres andet leveår. De begynder at udvikle et koncept for, hvad der tilhører dem selv, og hvad der tilhører andre. Det er alderen, hvor de begynder at sige "min" eller "mit". I dette studie ser børn fra 18 måneders alderen, forsøgslederen (forsøgsansvarlig), sortere nyt børnevenligt legetøj i kasser, der enten tilhører barnet selv eller en dukke, der hedder Svend.

Derefter får børnene vist billeder af de samme objekter (legetøj) på en skærm, og vi registrerer, hvor de kigger hen på skærmen. Vi er interesseret i at vide, om børn bedre kan huske legetøjet, som blev givet til dem selv, end det som blev givet til en anden, her dukken Svend. Dette studie vil hjælpe os med at forstå, hvordan små børns hukommelse påvirkes af den sociale kontekst i forhold til deres udviklende selvkoncept.

Studiet er netop startet, og vi håber snart at få indsigt i fremkomsten af dette fænomen.

In the current study, we investigate whether children's developing self-awareness influences how they perceive novel toys in a social context. Children get more aware of themselves in their second year of life. They start developing a concept of what belongs to themselves and what belongs to others. It is the age when they start saying "my" or "mine". In this study, 1,5-year-old children watch the experimenter sort out novel childfriendly toys into boxes that belong either to themselves or to a puppet called Svend. Following this, children are shown pictures of the same objects on the screen and we record where they look on the screen. We want to see whether children remember the toys better that they received than those that someone else, here the puppet Svend, got.

This study will help us understand how young children's memory is influenced by social context in relation to their developing self-concept.

This study has just newly started and we hope to gain insight into the emergence of this phenomenon soon.

I dette studie udviklede vi en opgave, der ser på, hvordan børn forstår sig selv i forhold til andre, og hvordan de kan handle på deres usynlige kropsdele (i dette tilfælde, deres ansigt). I en klassisk selvudviklingsopgave placeres et læbestiftmærke i al hemmelighed på barnets ansigt uden deres viden. Derefter afdækkes et spejl, og barnets spontane reaktion på spejlet og mærket i ansigtet observeres. At røre ved mærket på deres ansigt, argumenteres at indikere en selvbevidsthed og selvgenkendelse, da barnet er i stand til at relatere deres spejlbillede til deres egen krop.

I studiet bad vi forældre til børn fra 16 til 26 måneder om at agere forsøgslansvarlig for en kort tid. Vi gav dem et klistermærke, som de skulle sætte på deres ansigt, mens barnet ikke så på. Så lod vi børnene se klistermærket og tilbød også dem nogle klistermærker. Vi observerede derefter, hvad børn gør med deres klistermærke. Omkring halvdelen af børnene satte klistermærket på deres ansigt, og vigtigst af alt, alle satte det, samme sted som deres forældre havde det.

Vi mener, dette viser, at børn er motiverede til at "se ud som" en nærtstående og også, at de uden brug af spejl ved, hvor de skal sætte klistermærket, så det matcher forældrens! Børn har derfor et "kort" af deres krop i deres sind og bruger det aktivt, når de gerne vil opnå en tilstand (f.eks. her, til også at have klistermærket placeret, hvor deres forælder/værge havde det).

I fremtiden vil vi gerne se, hvornår denne evne udvikler sig, og hvordan den kan relateres til andre fænomener såsom spejlopgaven og forståelse af selv-anden forskel.

Tak til alle familier der deltog!

In this study we developed a task which looks at how children understand themselves in relation to others, and how they can act on their unseen body parts (in this case: their face). In a classic task of self-development, a lipstick mark is secretly placed on the child's face without their knowledge. Then a mirror is uncovered, and the child's spontaneous reaction to the mirror and the mark on the face is observed. Touching the mark on their own face is argued to indicate a self-awareness and self-recognition as the child is able to relate their mirror image to their own body.

In our task, we asked parents of 16-26-month-old children to be experimenters for a short time. We gave them a sticker to put on their face, while the child was not watching. Then we let children see the sticker, and offered them some stickers too. We then watched what children do with their sticker. About half of the children put the sticker on their own face, and importantly, all of them put it to the same location where their parents had it!

We think this shows that children are motivated to “look like” a close other, and also, that they know without a mirror where to put the sticker so that it matches that of the parent!

Children therefore have a “body map” in their mind and use it actively when they would like to achieve a state (e.g. here, to also have the sticker where their parent/caretaker had it).

In the future, we would like to see when this ability develops and how it may relate to other phenomena such as the mirror task, and understanding self-other distinction.

Thanks to all families who participated!

Kan småbørn forstille sig hvad vi tænker?

Hvilke områder i hjernen er involveret i læringsprocesserne til at forstå andre?

I mange studier, er vi interesseret i at forstå, hvordan småbørn lærer at forstå andre. I særdeleshed har vi fokus på småbørns evne til at forstå andre menneskers perspektiver om verden, nemlig hvad disse mennesker kan se, hvad de ved eller ikke ved, og hvilke tanker de har om verden, og at disse perspektiver kan være forskellige fra ens egne.

For at kunne undersøge disse spørgsmål, og hvordan sådanne oplysninger om andre behandles i hjernen, startede vi et studie der bruger metoden "Near Infrared Spectroscopy (NIRS)".

Barnet får en hætte (der ligner en badehætte) på, som har små infrarøde lys og kameraer. Dette giver os mulighed for at registrere hvilke områder af hjernen er aktive, mens børnene kigger på korte videoer af en person der leder efter en bold. Nogle gange kan personen se en hånddukke komme og stjæle bolden, så derfor ved personen hvor bolden er. Men, i andre videoer, ser personen ikke at bolden bliver taget, og tror derfor at bolden stadig er det oprindelige sted og skulle derfor også lede efter bolden dér. Ved at kigge på småbørnenes hjerneaktivitet, undersøger vi om børn allerede i 16-20 mdr. alderen behandler disse to scenarier forskelligt, og om deres forventninger til hvor personen vil lede efter bolden er afhængig af om personen virkelig ved hvor bolden er.

Studiet startede i efteråret 2019, men pga. covid-19, måtte vi stoppe testning og er først lige begyndt igen med foreløbig tre nye børn. Dette betyder at vi ikke har nogle resultater endnu, men vi vil komme med flere opdateringer i de næste newsletters.

Which brain regions are involved in learning to understand others?

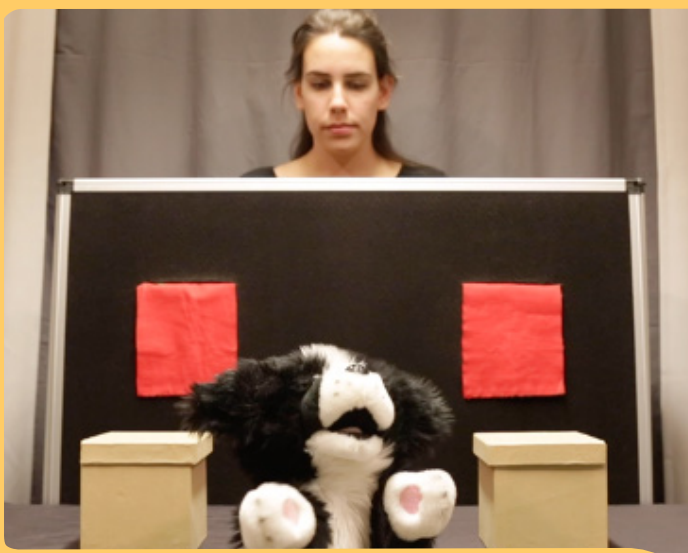
In a number of studies, we are interested in finding out how young children learn to understand others. In particular, we are interested in whether infants already understand other people's perspective on the world, that is, what they can see, what they know or don't know, and what they think about the world, and that this can be different from one's own perspective.

To study these questions and how such information about others is processed in the brain, we started a study with the method Near Infrared Spectroscopy (NIRS).

A cap, similar to a bathing cap, with small infrared lights and cameras, allows us to detect which regions of the brain are active, while children are watching short videos of a person who is searching for a ball. Sometimes the person sees how a puppet animal comes and steals the ball and therefore the person knows where the ball is. In other videos, however, the person does not see how the animal steals the ball and therefore falsely believes that the ball still is in its original location and should search for the ball there. By looking at children's brain activation, we study whether 16- to 20-months-old infants already process these scenes differently, and whether they have different expectations on where the person is going to search for the ball, depending on whether she knows where it is or not.

The study started in the autumn of 2019 already, but because of covid-19, we had to stop testing and have only just started again this month, with 3 new babies being tested so far.

This means, we do not have any results yet, and will update you about what we found out in one of our next newsletters..

Kære forældre,

Vi håber at I syntes det var interessant at læse om vores forskning. Vi takker igen dem der hjalp os med vores arbejde, ved at deltage i et af studierne. Vores studier fortsætter næste år, og vi håber at møde mange af jer der ikke har været herinde endnu og at få en chance til at se mange af jer der allerede har deltaget igen. Vi glæder os altid over den hjælp som vi får af vores små forskere når de kommer og besøger os.

Hvis I har spørgsmål til et af vore studier eller om forskningen i vort center, kan I kontakte os via e-mail på Childlab@psy.ku.dk, via telefon på 35 32 66 10 eller via vores hjemmeside ([klik her](#)).

Dear Parents,

We hope you enjoyed reading about our research. We thank again those who helped our work with participating in one of the studies.

Our studies will continue next year, and we hope to meet many more of you, and get a chance to see many of you again. We always welcome the help of little scientists who are interested in visiting us!

If you have any questions regarding one of our studies, or about the research at our centre, you can reach us per e-mail at Childlab@psy.ku.dk, via phone at 35 32 66 10, or on our website ([click here](#)).

